

БАРАЊА ЗА ПРИВРЕМЕНИ МЕРКИ¹

(Правило 39 од Правилата на Судот)

Врз основа на правилото 39 од Правилата на Судот, Судот може да издаде привремени мерки кои што се обврзувачки за засегнатата држава. Привремените мерки се применуваат само во исклучителни случаи.

Судот ќе издаде привремени мерки против една држава членка во случај каде што, откако по разгледувањето на сите релевантни информации, тој смета дека доколку мерката не се примени, жалителот ќе биде соочен со вистински ризик од сериозна и неповратна штета.

Жалителите или нивните законски застапници² кои што поднеле барање за привремени мерки, во согласност со правилото 39 од Правилата на Судот, треба да ги почитуваат условите предвидени подолу.

I. Придружни информации

Секое барање до Судот мора да ги содржи причините за истото. Жалителот мора особено да ги наведе детално причините на кои што се основани неговите или нејзините стравувања, суштината на наводите за ризик и одредбите од Конвенцијата за кои што има наводи за повреда.

Повикувањето на поднесоци содржани во други документи или во домашна постапка не е доволно. Од суштинско значење е барањата да бидат придружени од сите потребни документи кои што ги поддржуваат барањата, особено релевантните одлуки на домашен суд, трибунал или други одлуки, заедно со било кој друг материјал кој што ги потврдува наводите на жалителот.

Судот не мора да ги контактира жалителите чие што барање за привремени мерки е некомплетно. Барањата кои што не содржат информации кои што се неопходни во донесувањето на одлуката, вообичаено нема да бидат доставени за нивно одлучување.

Кога случајот е веќе во постапка пред Судот, бројот кој што е доделен на жалбата треба да биде споменат.

Во случаите во врска со екстрадиција или протерување, потребно е да бидат наведени информациите за очекуваниот датум и време на отстранувањето, адресата на жалителот или местото каде што истиот е притворен, како и неговиот или нејзиниот официјален референтен број на случај. Судот мора да биде известен што е можно поскоро, за секоја промена на овие информации (датумот и времето на отстранувањето, адресата итн.).

Судот може да донесе одлука за допуштеноста на случајот истовремено при разгледувањето на барањето за привремени мерки.

¹ Издадени од страна на претседателот на Судот во согласност со правилото 32 од Правилата на Судот на 5 март 2003 година и изменети на 16 октомври 2009 година и на 7 јули 2011 година.

² Од суштинско значење е да бидат целосно наведени контакт информациите.

II. Барањата треба да се направат по факс или писмо³

Барањата за привремени мерки во согласност со правилото 39 треба да бидат испратени по факс или пошта. Судот нема да ги разгледува барањата испратени по електронски пат. Во случаите каде што тоа е возможно, барањето треба да биде направено на еден од официјалните јазици на државите членки. На првата страница на сите барања, потребно е да биде означено со здебелени букви како што следи:

„Rule 39 – Urgent

Лице за контакт (име и контакт информации):...

[Во случаи на протерување или екстрадиција]

Датум и време на отстранувањето и дестинација...“

III. Поднесување на барања во догледно време

Со цел да им се овозможи на Судот и на Регистарот да имаат доволно време за разгледување на барањата за привремени мерки, вообичаено треба истите да бидат примени што е можно поскоро по донесувањето на конечната домашна одлука. Судот може да не биде во можност да ги разгледува барањата во случаи на отстранување кои што се доставени помалку од еден работен ден пред планираното време за отстранување⁴.

Кога донесувањето на конечната домашна одлука е извесно и постои ризик од нејзино извршување непосредно потоа, особено во случаи на екстрадиција и протерување, жалителите и нивните застапници треба да поднесат барање за привремени мерки, без да чекаат домашната одлука да биде донесена. Тие треба јасно да го наведат датумот на кој што одлуката треба да биде донесена и дека нивното барање е условено со негативниот карактер на конечната домашна одлука.

IV. Домашни мерки со суспензивно дејство

Судот не е апелационен суд во однос на домашните судови. Од оваа причина, жалителите во случаи на екстрадиција и протерување треба да покренат на домашно ниво постапки кои што овозможуваат отстранувањето да биде одложено пред тие да поднесат барање за привремени мерки пред Судот. Во случај на постоење на домашни правни средства кои што имаат суспензивно дејство, Судот нема да го применува правилото 39 со цел да го спречи отстранувањето.

V. Следење на барањата за привремени мерки

Жалителите кои што поднеле барања за привремени мерки во согласност со правилото 39 треба да одговорат на преписките испратени од страна на Регистарот на Судот. Особено, во случај на одбиена мерка, тие треба да го информираат Судот за нивната намера да ја задржат или не жалбата. Во случај на применета мерка, тие мора да го информираат Судот редовно и навремено за статусот на домашните постапки. Доколку не го сторат истото, случајот може да биде избришан од листата на случаи пред Судот.

³ Во зависност од степенот на итност и имајќи во предвид дека барањето поднесено преку писмо треба да биде испратено по обична пошта.

⁴ Листата на јавни и други празници за време на кои што Регистарот на Судот не работи, може да бидат консултирани на интернет страницата на Судот: <http://www.echr.coe.int/contact/fr>